

Performing Politics in the Streets: The Collective Action Frame of the 'Tent-Protest'

Nidal Hayek and Michael Ziv-Kenet

Abstract

For three months, in the summer of 2011, the streets of Israel were enthralled by a large scale protest cycle that engulfed the entire country. Not only was it an exceptional event in the history of the country, but the social movement that was created in the midst of the protest was a political and social anomaly. By analysing the 'collective action frame' brought forward by the social movement itself, in different speeches, interviews and opinion articles, we seek to describe the identity of that social movement that had mobilized a big portion of the Israeli public. We believe that the social movement's collective action frame has managed to relate to the political consciousness of large parts of the Israeli public and therefore understanding it could reflect political and social issues in the general public. We find that the social movement displayed a consistent and recurring collective action frame in which that described the movements challenge using inclusive and abstract concepts, while centring it on materialistic values. This, along with the social and political context in which the protest is taking place, could indicate a shift in the way the public imagines its relations with the state and the source of legitimacy for governmental authority.

"they no sooner imagine than they believe"

–Tacitus, quoted by Vico in "The New Science", §376

"Our topic, however, is that of social justice. For us the primary subject of justice is the basic structure of society, or more exactly, the way in which the major social institutions distribute fundamental rights and duties and determine the division of advantages from social cooperation" – John Rawls, A Theory of Justice, p. 7

The year 2011 has been a year in which the world witnessed a tall wave of social protest, which flooded the streets of the world's cities. From North America to the Middle East and throughout Europe people took to the streets to express their discontent with current state of affairs. In what seemed to be a spontaneous surge of popular political activism, the very foundations of modern day democracies was shaken with demands for better responsiveness and with outspoken grievances on unfair economical market relations and bleak prospects for the future.

Israel in the summer of 2011 was not different. On July 2011, in an act of civil, but simple and individual defiance a young Israeli woman sparked what became a two-month protest, the

longest and broadest social protest in the history of Israel. By putting up a tent in the exclusive Rothschild Boulevard, in protest of the high housing prices in Tel Aviv and the most of Israel, the young woman set in motion a chain of events that saw her and six of her friends leading a new social movement into a wave of mass protests and demonstrations.

In many ways the wave of protest in Israel, known as the “tent protest”, has been an anomaly both in the Israeli political landscape and in the research field of social movements. The ‘tent protest’ seemed to be an almost spontaneous gathering of participants in a freshly formed social movement organization, in which the dominant message was a non-political call for social change. Given its shaky foundations and unclear final goal its relative success in mobilization of protesters is remarkable - the protest managed to mobilize the most participants in the history of Israel for social issues related demonstration (Alimi, forthcoming).

Despite the fact that many years will be needed to fully grasp the social outcomes of the protest, we believe much could be learned by understanding the social dynamics and political consciousness that drove almost one in every 25 Israelis to participate in the protest. In the following paper we try to construct and describe the ‘collective action frame’ devised by the ‘tent-protest’ social movement, as it would have been seen by the public itself. By constructing the collective action frame we hope to identify the social frame that mobilized the Israeli public, engaged it to the movement itself and even managed to provoke it to participate actively in the protest. We believe that this will enable us, to identify the value and identity frame that manages to create a collective identity so strong as to rally specific, previously dormant, groups to the streets. We believe that identifying the collective frame could be a major component in the puzzle of understanding current social currents in the Israeli public, its own perceptions of modern democracy and the influence of contemporary events.

Social Movements

Despite the fact that social movements have been a part of everyday politics for hundreds of years, the view of social movements as a political actor that could reflect existing political consciousness is not the view shared by most theorists and researchers engaged in social movement research. Mostly, social movements are viewed as a voluntary and interest driven

form of political participation, that has a limited time span before it disintegrates into interest groups politics.

Social movements, commonly and for the purpose of this paper, are defined as “collective challenges by people with common purposes and solidarity in sustained interaction, opponents and authorities” (Klandermans, 1997). This definition emphasises that the social movement, in order to be regarded as such, must be consisted of individuals sharing collective goals and a collective identity who engage in disruptive collective action (Klandermans, 1997: 2).

The research on social movements has been extensive and diverse. Researchers have looked into different reasons and circumstances for social movements to rise, looking, for example, into collective grievance (Gurr 1970), resource mobilization (McCarthy and Zald 1977), and state structure shifts (Tarrow 1996); strategies of contention and interaction with other social movements, locally (Zald and Useem 1994) and internationally (Smith 2001); interaction with the media (Gamson and Wolfsfeld 1993); and methods and circumstances for public mobilization (Snow, Rochford, Worden and Benford 1986; Swidler 1995). In this paper we will focus on the ways in which the ‘tent protest’ social movement mobilized participants for their collective action.

Much research has been directed to try to explain the reasons and circumstances that bring individuals to participate in collective actions. The fact is that discontent, broad as it may be, does not always transform in to collective action. That sometimes people will participate even at high costs; while at other times when the costs are low participation is not proportional. And, on top of that, that no one can predict whether individuals will remain engaged to the social movement or disengage from it after a brief interaction, has demanded for a switch in the perspectives social movements are viewed (Klandermans 1997).

The dynamics of collective action participation has to been seen in context and on the individual level. That is, the sustained participation is based on the way the social movement, social circumstances, grievances and opportunities are perceived by the individual participant and acted out by him. Though, it is the social movement itself that holds the significant role of constructing and reconstructing collective beliefs so to transform discontent into collective

action (Klandermans 1997: 9). This is done by the social movements by framing their action and relating it to the social and cultural world of the possible participant.

Social movements produce collective action frames which are “action oriented sets of beliefs and meanings that inspire and legitimate social movement activities and campaigns” (Gamson 1992). That is, they offer ways of understanding reality that imply the need for some sort of action (Gamson 1992). The frames are a ‘bridge’ between reality and the individual in a way that gives meaning to events, making them understandable to the individual’s mind by interpreting them and sparking ones imagination through the use of relatable arguments (Lakoff and Johnson 2003).

In this paper, as we look into the motives of participation in the ‘tent protest’, we seek to identify the collective action frame used by the social movement’s leadership. Gamson (1992) defines three categories that compose the collective action frame: ‘injustice’, ‘identity’ and ‘agency’. The ‘injustice’ category refers to the moral grievance which is expressed politically by the social movement. The category holds that subjectively the participants not only believe that a moral wrong has taken place, but that there is also a human or institutional responsible for the situation (Klandermans 1997). The ‘identity’ category refers to the process of defining the ‘we’, usually in contrast of the ‘them’ whom are responsible for the injustice (Gamson 1992). This category also reflects the selected ideology and self perception held by the participants, and holds a close relation to the cultural and political starting point of the movement (Klandermans 1997). The third category, the ‘agency’ category refers to the consciousness that it is possible to alter the conditions or polices through the collective action. That is, the movement inspires a sense of efficacy and deny the conception of the immutability of the situation (Gamson 1992).

Collective action frames can be diverse and sometimes conflicting, due to the de-centralized nature of social movements. Still, identifying them could help to define the nature of the social movement itself and the collective frame which inspired the masses for action.

The 'tent protest' social movement

Social movements have been a regular actor in the Israeli political landscape in the past forty years. In the early days after independence, social movement action was discouraged by the government as it was perceived as a challenge against the very legitimacy of the state. The main turning point in social movement history was the wide spread and continuous protest by the "Black Panthers", a lower class grassroots social movement who called for equality and social rights, in the early 1970s. Since then, after the dam was breached, many other social movements flooded the political scene, reflecting many different challenges by different publics (Heman 1999).

Despite the fact that social movements are not uncommon in Israel, the 'tent protest' was an anomaly since it didn't share same development and political characteristics as other social movements. First of all, usually collective action is a product of previous anticipating collective consensus creation, where the public's frames are extended and bridged as to create possible participant pool (Klandermans 1997). Second, it has been noted that social movements in Israel tend to have close connections with formal and consolidated political parties, relying on each other on organizational matters and personal mobilization and recruitment (Yishai 2003). Third, social movements' identity tends to be easily perceived, as there is usually a correlation between the movement goals or grievances and their identities.

The 'tent protest' social movement was in fact a spontaneous, eclectic and apolitical social movement, whose identity is debateable. In fact, the social movement itself was created at the start of the cycle of protest, without having any previous activity, and directed all of its resources to encourage collective action. Furthermore, the social movement's leaders have gone through considerable effort in order to distance themselves from the formal political parties. Finally, the fact that the social movement, at the peak of its success, encompassed a wide and eclectic variety of social interest groups, from different backgrounds, resulted in it being identified with many, and some time conflicting goals.

Still, no one doubts that the 'tent protest' was in fact a social movement, since it did hold to the unique characteristics of social movements that differentiate her from other non-formal players

on the political playing field. Mostly, social movements do not centre themselves on one policy grievance, but opt for a more comprehensive change that interacts with societies' values (Alimi, 2008).

The Crisis of democracy

The context in which the current wave of protest and social movement growth is occurring is very much relevant in order to properly understand its relevance to theoretical debate in democracies and in political thought. Democracy, as a political regime, has always treaded the thin line between equal popular sovereignty and institutions of authority (Dumont 1986). Modern representational democracies have balanced these two principles by allowing controlled participation and enforced a moral conception based on the individual as the atomic agent (Ezrahi 2008).

Despite the relative success of democracy, in its liberal-representational form, there is a growing concern that this political order cannot tolerate the social and political changes that result from the some social and political power shifts. The main challenge persists in the fact that while society has been redefined into a multicultural and post-materialist society, with ever increasing challenges of integration and nation-building (Inglehart 1990). Politically, because of globalization and privatization, there has been a gradual trend of weakening of the state and its possibility to affect the citizen's life (Habermas 2001).

Into this vacuum of power, where people cannot expect their demands to be met or that could rely on a clear definition of the society they live in, we believe, social movements step in. Whether it being part of the "Arab Spring" or the "Occupy Movement", social protest movements, like the one created in Israel, spring up like mushrooms after the rain and are mobilizing in numbers to demonstrate their discontent with the current regimes and their inability to adequately address pressing and popular issues. The waves of protest took different shapes, in participation strategies and participant identity, so to reflect the different political and cultural contexts relevant to every country in which the masses took to the streets. We look and describe the Israeli social movement.

Methodology - Deconstructing Collective Action Frames

In our analysis we sought to define the three framing categories, mentioned above: 'injustice', 'identity' and 'agency'. The particularity of the protest movement and the lack of information or data, coming from the social movement itself, which preceded the protest wave itself, called for an analysis starting from scratch. The collective action frame had analysis had to be constructed without presupposing any previous knowledge or information. In order to stand up to the task we constructed a coding frame (see appendix 1) that allowed for diversity, multicity and contradiction.

We devised a list of seventy-two binary queries that reflected the diversity to be expected by a social movement of that magnitude and the social context in which it operated. Those queries can be divided into nine question categories that define the collective action frame.

At first, we tried to identify who is the 'other' that the speakers relate to. Meaning, "Who is the social group or institution that the protest defined as the entity that its protest should be aimed at." We have defined several possible nominal answers of different magnitudes and substance and allowed for the possibility that one article defines more than one 'other'. Each of the queries for the 'other' was coupled with a secondary question which aimed to reveal if the speaker explicitly attaches guilt, direct or indirect, to the 'other' for the injustice. To every possibility for the coding of the 'other' there were two binary questions to try to identify the type of guilt the 'other' supposedly had.

In connection to the 'other' under the 'injustice' category, we set a list of queries made in order to identify which principle was being violated by the other. In identifying the principle that is being violated we seek to understand the motivation for the protest and therefore the kind of values or morality that is driving people to protest. Besides being able to define nominally the motivation of the protest, identifying the values could help us categorise them as being 'materialist' values or 'post-materialist' values and therefore define better the political culture of the protest (Inglehart 1990).

To further expand the range and scope of the insights we can produce from the text analysis regarding the 'injustice' category, we added three questions from which we could deduce the speaker's aptitude towards politics and political conflict. The aim of those questions is to evaluate understanding of politics conferred by the speaker to his receptive audience. The three binary questions explored the speaker's perceived understanding of the political actions that caused the 'injustice'. In particular, whether the speaker is repulsed by the political actions of the 'other', whether the actions that led to the creation of the 'injustice' are legitimate actions in the political context and whether the speaker expresses feelings of alienation from formal politics. Understanding the reflective image of the political world held by the speaker and relayed to the public could allow us to deduce insights to the way politics is perceived by the participants themselves.

The second phase to deconstructing the collective action frame was to describe the 'identity' category of the frame. As mentioned before, this category refers to characteristics attributed to the collective itself; the group taking part in the protest, in particular the specified identity of the group, its ideology and its own value system. For this category, we turned to the speaker's message to try to identify the identity of the collective 'we'. In this line of queries, as was the case we when tried to identify the 'other' and the 'violated principle', we have allowed for multiple and congruent identities without restricting the combination possibilities.

Under this category, and indivisible part of the participant's identity, we also added the query to describe the type of values held by them. Relying on the answers received in the query on the 'violated principle' we sought to explicitly describe the type of values been referred to by the speaker. In a series of two binary questions we defined them as being 'materialist' or 'post-materialist'. Furthermore, as a continuance of the value related questions, we sought to ask whether the speaker referred to Zionist values as part of his justification or legitimating for protest. In light of the cultural context in which Israeli civil society operates, that inhibited past socially motivated protest, and the dominate legitimacy ethos in Israeli society (see: Shafir and Peled 2002), the presence of an explicit reference to Zionist values or values associated with mainstream Zionism is a relevant question in this analysis. For this research we have included in

this query quoting a notable Zionist thinker or statesman, or the use of evident Zionist values like “flourishing of the wilderness” or “melting pot solidarity”.

For the third category of collective action framing, “agency”, we have included three types of queries. The first refers to the protest’s goals, meaning the change that the group protesting is expecting in order for the protest to be a success. Like for other nominally answerable queries we have created a list of binary queries that show for probable outcomes and possible goals, based on the context and the ‘violated principle’ query. For this question we have allowed for multiple and congruent goals as well.

Closely related to this query is the second type of questions that seeks to identify the emotional aspect of the collective action. For this we have identified two political agency feelings about the future that are in dialog with the psychological feelings felt by protesters during protests, anger and guilt (Klandermans 1997). Those feelings are: efficacy and sense of struggle. We have tried to haul from the speaker’s word whether he believes, and relays to the public, that there is a real possibility for success and whether there will be a struggle in the future. In this respect there is also meaning from a negative stance on those feelings, since they can show for desperation or a more compromise driven perception. Therefore, we broke down those two questions in to two queries each, where the positive and negative stances are shown for. We did not allow for the possibility for both stances to appear in one dataset.

The last question we sought answer to was the speaker’s perception on the time that the social movement will need until its goals are met. In this it was important to identify the most far away time frame, in order to have knowledge on the perception of durability of the protest itself and the possibility it will result in eventual change. To identify the time frame we list possible time frames and listed them as binary questions. So to reflect the possible characteristics of the protest we have allowed for answers ranging from ‘now’ to ‘never’, where the changing units of counting time stood for other time frames (i.e.: weeks, months, years). We have also added a ‘present time’ frame, meaning that the change is happening as the speaker is talking. For this type of queries we did not allow for multiple answers and the longest time frame was to be the answer.

Using this list of queries we believe that is possible to identify the collective action frame used by the 'tent-protest' social movement's leaders. By using those questions to describe the frame's categories it is possible to have the general and comprehensive insight on the frame that managed to mobilize so many participants from the general Israeli public

Process of Analysis

In order to get a wide and meaningful description of the 'collective action frame' the attention should be turned to a through content analysis of the messages brought to the public by the social movement itself. We have examined and coded twenty datasets consisting of opinion articles published online, public speeches given at the major rallies and interviews given to the press by four of the most prominent protest leaders, during the main protest wave. These specifications for the research corpus was devised in order to, on one hand, try to examine the message received by the public by the social movement's leaders and, on the other, use mediums which allowed for more in-depth messages that could relate more complex ideological messages.

The datasets were sampled randomly from the web, while our main focus was to sample data that was easily relatable to the 'tent-protest' and with high accessibility for sympathizers. Therefore, we kept our search restricted to frequently accessed news and propaganda sites and to four easily identifiable leader figures of the protest. We sampled three of the most popular news portals in Israel, whom are all internet pages of Israel's main newspapers. Furthermore, we sampled the social movement's official propaganda site, which was created after the protest began and was a major stage for frame discussion and consolidation. The site is called "j14.org.il", after the date in which the protest began (July 14), in line with the trend of the other social movements on the global level.

In those websites, we used the site's internal search engines to look for articles related with one of the four media-prominent leaders of the protest: Daphni Leef, Stav Shafir, Regev Contes and Itzik Shmuli. The protest had many leaders but only a small number of them gained popular recognition and became identified with the social movement itself. The four individuals stated above not only reached popular recognition but were also active in the media dialog between

the social movement and the public. All of them wrote opinion articles and published them through the media, gave interviews to reporters and gave speeches in the main rallies and were also quoted in the media afterwards. Of course, there were other individuals who took part in the dialog, but they weren't as easily identifiable with the social movement itself.

Having in mind our will to sample quality data and in order to reduce the possible effect of frames created by the media itself, we aimed for data that hasn't been modified or edited in the process of getting to the public and have the size that enables the speaker to deliver a comprehensive frame to the public. Therefore, we opt to sample opinion articles, speeches and interviews, instead of quotes used in reported news articles, where the platform is more capable of imitating a dialog between the speaker and its audience. Furthermore, each of these mediums allows for content volume of over 500 words, a substantially high number of words in comparison to the length of the quotes used while reporting.

Using the coding book, mentioned in the previous section, we coded the twenty datasets for answers for our queries. The coding was done by one researcher in a short time frame, after having reached a consensus on the operational significance of all of the parameters in the coding book.

Results

Contrary to our own prediction, that we won't be able to identify one coherent collective action frame, the data revealed a different picture. After coding the datasets we found out that in all of the collective action frame's categories we could identify a prominent answer. Our quest was to find a way that reveals an over arching description for the collective action frame and therefore being able to construct a clear picture of what it was, was indeed a good result in itself. A clear answer for our queries is defined as having the same answer in at-least 80% of cases checked (16 cases out of 20). In questions where a multitude of questions is allowed, answers that had a recurrence of less than 80% but more than 60% were taken into consideration as suggesting a trend of a second-order. Other findings are noted as well but their relevancy for the overall trend is questionable.

The first category we checked was the speaker's definitions of the 'injustice'. To the query on the definition of the 'other', we found several relevant findings. The speakers did not talk of many 'others' or alluded to different 'others' in every dataset but were consistent throughout the protest wave and between themselves. The principle 'other' of the collective action frame was the 'government', or to be precise the entire executive branch of government. The 'government' was mentioned in 95% of all the datasets and was described as being 'directly guilty' in 100% of those cases. Another frequent answer to the identity of the 'other' was the 'state', which was mentioned by 50% of the data sets as the 'other', and in 70% of those cases was accused as being 'directly guilty'. Other interesting definitions for the 'other' were the 'public representatives' and 'capital owners', which were mentioned 20% of the datasets each. Though the 'public representatives' were held 'directly responsible' for 100% of the cases and the 'capital owners' for 80% of the cases. The importance of the mention per guilt ratio is establishing the reasons for the 'other' to be mentioned.

Part of the 'injustice' category is the 'violated principle'. In the datasets we found two principles that were mentioned consistently: 'economic equality', the principle that calls to strive for economic equality at society level, and 'human dignity', the principle that everyone in society should be given or secured basic living conditions. 'Economic equality' was mentioned in 90% of the datasets while 'human dignity' was mentioned in 85% of the datasets. Other notable 'violated principles' were 'justice', mentioned in 55% of the cases, 'political equality', mentioned in 20% of the cases, 'self-fulfilment', mentioned in 20% of the cases, and 'liberty', mentioned in 10% of the cases.

It is interesting to note that when broken down by speakers there is clear variance on the secondary 'violated principles'. Leef is the sole speaker who mentions 'self-fulfilment' as a 'violated principle', in 80% of her contributions. Also, when seen in value categories there are also variances between the speakers. In all contributions Leef and Shafir mentions at least one post-materialist value, while Contes and Shumli mentions post-materialist value is only 28% and 40% of their contributions respectively.

When looking for input on the speaker's perception of politics we see that in 85% of the cases checked, the speaker talks of the 'injustice' as a result of a legitimate political process. While only 25% mention being repulsed by political action, and none of them feel repulsed by formal politics all together.

When looking into the 'identity' category of the collective action frame we also find some clear and interesting answers to our queries. The main query for this category is the definition given by the speaker to group, or how does he define the collective 'we'. In 85% of the cases the speaker refers to the collective 'we' as the 'people'. The 'people' is a vague definition that holds neither substance nor clear meaning, that is used to signify in the most inclusive way the people living in Israel. Other collective 'we's used to a lesser degree are 'Israelis' in 10% of cases and 'the citizens' in 5% of cases.

When looking at the type of values endorsed by the speakers the picture is clear but allows for further investigation. In all of the cases checked the values mentioned by the speakers were 'materialist values' and in 60% of those cases they were the only type of values mentioned. Follows from this that in only 40% of cases the speaker mentioned were 'post-materialist' values.

When checking for Zionism, as the legitimacy base for the values endorsed, we see that they appear only in 20% of cases. It is worth mentioning that their appearance has personal explanation since all of the cases that mentioned Zionism the speaker was Shmuli, 57% of all of datasets by him.

The third category of the collective action frame we checked was the 'agency' category. For the query on the goal of the protest we found that the speakers referred to two main goals, though not always together. 'Changing priorities', the need for the government or society to change its social priorities, was the most popular goal, found in 85% of the datasets. The second goal mentioned was 'making society more just', changing the Israeli society so to make her fairer, which was found in 70% of all datasets. No other goals were mentioned.

Emotionally, the speakers endorsed a very positive attitude to the protest in the collective action frame. In all of the data sets they expressed feeling of positive efficacy, that the protest will have a political impact. Meanwhile in all the data sets the speakers referred to a most certain struggle waiting ahead.

The last query we sought answer to was the time frame in which the speakers are willing to endorse when talking about the protest succeeding. For this query the answers weren't so definite. Only 65% of all datasets did refer to time frames at all. From these 92% defined the time frame as 'indefinite' or until the all goals will be reached. Only in one case did he speaker refer to the time frame being 'here and now'.

As said before, it was not expected that the end result of deconstructing the collective action frame would yield coherent descriptive categories, but due to the mostly conclusive results it is possible to lay out what was the 'collective action frame' of the 'tent protest' social movement. The social movement defined itself and called its sympathisers in action by defining the injustice is it going against as the lack of economic equality in Israel so that it damages the people's ability to live life in dignified manner. The government is the one to be blamed for the situation.

The social movement itself can be easily relatable, since it is made up from the 'people', which hold a basic materialist ideology. The people call for a change in government priorities in order to create a society which is just. All of this is wrapped in a great sense of efficacy and possibility for success and related for a public that is supposed to be ready for a struggle. All of this will be accomplished without a set timetable and without any commitment to a time frame.

Discussion

The collective action frame endorsed by the 'tent protest' social movement reveals that it is the 'people' against the 'government'. The government was mentioned by all speakers, in 95% of the cases, as the responsible 'other'. This conclusion is reinforced by the fact that in 50% of cases, the second most mentioned, the other was the 'state', a concept that can include the government as it is the executive of the state. The 'government' was also deemed as directly

responsible of the violated principle in all cases. Furthermore, it should be noted that the social movement's leaders meticulously avoided naming any particular government as the other, and presented it as a challenge against an abstract government.

There could be three reasonable explanations for it. First, presenting the protest as aimed against a particular government could have shrunk the potential participant pool. Since the social issue does not define the formal political cleavage, a challenge to the current government could have been perceived as a stand on security related issues, which could have driven away some of the public. Second, a challenge to the current government could have resulted in a contestation in which the government could act to restrict the protest's actions. Third, it is possible that the protesters do not see the current government as responsible, but the 'government' as an institution, as the 'other'.

It should also be noted that the leaders refrained the use of a collective action frame that identified the 'other' as social group, but opted for the most socially inclusive frame possible. The great mobilizing power of presenting the abstract 'government' as the other, and as directly responsible, can support the notion that the social movement exposes a popular resentment of the government as a whole, and maybe frustration from the efficiency of formal democratic institutions to present their discontent.

Despite that, the social movement's leaders held conservative perceptions of politics. In 85% of cases they did not express repulsion from formal politics, but described the protest as a legitimate aspect of politics and in the boundaries of the 'political game'. The protest's leaders are willing to be part of the club, and not to present an alternative to formal politics. We believe it is part of the cultural heritage of social movements in Israel, making it a foundation for any effective collective action frame.

Also the violated principles we identified were broad and frequent. 'Economic equality' and 'dignity' were the most frequently mentioned principle, while 'justice' was the third most mentioned though not as frequently. These principles are probably intentionally social in nature, and minimalistic in scope, as 'economic equality' is mentioned not as a positive goal but rather 'inequality' as the problem. Furthermore, it could be presumed that 'economic equality'

mentioned is still part of Israel's founding social ethos. On the other hand, it seems that the speakers refrained from mentioning any violation of civic rights, ignoring questions of liberty and political equality. The violated principles are on one hand broad and inclusive enough and on the other hand still tangible to make them understandable for the public.

The most frequently mentioned violated principles, 'economic equality' and 'dignity', are basically 'materialistic' principles. It is interesting to note, though, that we found variance in the additional principles endorsed by the movement's leaders. Interestingly enough, Daphni Leef endorsed the principle of 'self-fulfilment', a post-materialist value, in 80% of her cases, while the others did not mention it at all. Furthermore, its appearance in Leef's statements was time sensitive, meaning that as the protest progressed she started refraining from mentioning it. This could be explained by understanding the over-arching collective action frame, which was strictly materialistic. Leef, as the protest went forward adapted the movement's frame and aligned herself with it.

The examination of the collective identity presented shows that it was inclusive, as well. The term the movement adopted was the 'people', an abstract but familiar term that heavily relies on cultural consciousness and identification. The movement intentionally refrained from using excluding definitions and to identify solely with one social group or the other. Other inclusive definitions, such as 'citizens' or 'Israelis', were mentioned but marginally. Here, as well, the social movement collective action frame distance itself from statist definitions and chooses to identify itself as popular and unattached as a way to gain legitimacy and to mobilize the public.

On this topic, it is interesting to see the instances where the leaders tried to extend the frame as to include Zionist values and identity. Itzik Shmuli was in fact the only leader who tried to extend the collective action frame, in 57% of all his contributions, but on the whole it compromised of only 20% of the total sample. Ignoring the Zionism as a source of legitimacy to the collective action frame was an interesting attempt to include in the protest also political and social groups who do not identify with it. Widely, though, the inclusion of national and Zionist symbols and rituals was left for the local protest's leadership discretion, and not a national decision.

As for the goals of the protest, the two most frequent goals were 'reprioritizing national interests' and making the Israeli society more 'just'. Here, as well, the choice of the frame components shows its leaning towards abstract and blurry definitions. The goals mentioned could be interpreted, policy wise, in many and possibly conflicting ways. Again, any formal political goal was not mentioned, showing again the movement distance from formal politics.

On the emotional level, all of the leaders reflected sense of efficacy, for the abstract goals, and presented the protest as a positive struggle which all of participants should embark on. Still, at the time of the framing, the leaders mostly refrained from limiting the time scope of the protest itself and called for the protest to continue until it will reach its final goal.

The 'tent protest' social movement presented a tough conundrum for many onlookers. As mentioned above the social movement was an anomaly in social movement creation and definition. It is only now that we can present the identity of the social movement as a movement for social change with a broad and inclusive, but somewhat abstract, group identity, aimed against the executive branch of state. Still we see that the movement is deeply entrenched into the Israeli context, but yet it refused to deal with the major social cleavages and political issues at hand. The collective action frame it presents allow for everyone to participate as long as he feels his situation should have been better, regardless of his own identity. It seems that the social movement did not create a framework for political action for policy and value change, but instead it created and legitimized a basic political framework, poor in substance, but mainly needed in form.

Conclusion

The summer of 2011 will be remembered in the history books of the State of Israel, as the months in which the Israeli citizens took to the streets to demand "social justice". It is still unclear whether the history books will be kind in recollecting the influences it had on Israeli politics and society. This anomaly in the modes of political participation in Israel could have the first sign of a major change and shift in the way Israeli conceive themselves and their relations with the political sphere and the state itself.

The tightly kept collective action frame could be just a result of a professional public relations management, but what is important for our case is that it managed to speak to the public and to take them out into the streets. The collective action frame of the 'tent protest' social movement sparked the Israeli imagination and pushed the public to express it in masses through the streets.

Socially, as we saw, it did not symbolize a shift in the values the Israeli public endorses. Still, the Israelis cling on to the values of the founding ethos of the state and still widely endorse materialistic values. Hence, we have seen a conscious will to try and define society as an inclusive collective, bounded together by economical aspirations. Yet, we must wait for the social movement to institutionalize, as do most maturing social movements, before it is clear on what identity it will build its ideological backbone.

Politically, the social movement presents the most interesting shift. Legitimacy for the political institutions is now openly challenged. The relations between the state and the individual has become an openly political issue, where a growing resentment on the inability for the public to influence matters important to it through the formal democratic channel. Furthermore, the common Zionist ethos, once the undeniable source of legitimacy for civil compliance, has completely vanished, and has abandoned the public discourse. All of these issues, authority legitimacy and civic identity, will probably accompany the Israeli political discourse for much longer.

Despite those general assertions, lest we forget that in reality many groups were absent from the movement, and that the movement itself refrained from addressing the main political issues dividing the Israeli society. Though, this could be a first step to enrooting a set of democratic tools in the political toolbox of the Israeli citizen and opening the entrenched political discourse to other issues. The future of the Israeli political sphere is now open to be re-imagined and reinvented to suit.

Bibliography

Alimi, Eitan. 2008. "Naming A Child: On the Difference and Similarities of Social Movements and Interest Groups". *Civil Society and the Third Sector in Israel*. Vol. 4(2) pp. 1-32. [in Hebrew]

Alimi, Eitan. Forthcoming. "Occupy Israel": A Tale of Startling Success and Hopeful Failure". *Social Movements Studies*. pp. 1-8.

Bergin, Thomas Goddard, and Fisch, Max Harold trans. 1961. *The New Science of Giambattista Vico 1744*. New York: Anchor Books.

Dumont, Louis. 1986. *Essays on Individualism: Modern Ideology in Anthropological Perspective*. Chicago and London: The University of Chicago Press.

Ezrahi, Yaron. 2008. The Self Creating Itself. *Zmanim*. Vol. 104. pp. 6-10.

Gamson, William A. 1992. *Talking Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Gamson William A. and Gadi Wolfsfeld. 1993. "Movements and Media as Interacting Systems." *Annals AAPSS*. vol. 528. pp. 114-125.

Gurr, Ted. 1970. *Why Men Rebel*. N.J.: Princeton University Press, 1970.

Habermas, Jurgen. 2001. *The Postnational Constelation*. Bnei-Brak: Kibbutz Hameuhad. [in Hebrew].

Herman, Tamar. 1999. "Protest has become a Profession". *Panim*. Vol. 9. pp. 84-90. [in Hebrew]

Inglehart, Ronald. 1990. "From Class-Based to Value-Based Politics." In *The West European Party System*, ed. Peter Mair. New York: Harvard University Press. 266-282.

Klandermans, Bert. 1997. *The Social Psychology of Protest*. Oxford and Cambridge: Blackwell Publishers.

Lakoff, George and Johnson, Mark. 2003. *Metaphors We Live By*. Chicago and London: The University of Chicago Press.

McCarthy, John D. and Zald, Mayer N. 1977. "Resource Mobilization and Social Movement: A Partial Theory". *American Journal of Sociology*. vol. 82(12). pp. 12-41.

Rawls, John. 2005. *A Theory of Justice*. Cambridge: The Belknap Press of Harvard University Press.

Shafir, Gershon, and Yoav Peled. 2002. "Introduction." In *Being Israeli: The Dynamics of Multiple Citizenship*, eds. Gershon Shafir and Yoav Peled. New York: Cambridge University Press. 1-34.

Smith, Jackie. 2001. "Globalizing Resistance: The Battle of Seattle and the Future of Social Movements". *Mobilization*. Vol. 6(1). pp. 1—19.

Snow, David E. Burke Rochford, Steven Worden, and Robert Benford. 1986 "Frame Alignment Processes, Micromobilization, and Movement Participation". *American Sociological Review*. vol. 51. pp. 464-481.

Swidler, Ann. 1995. "Cultural Power and Social Movements" in H. Johnston and B. Klandermans. *Social Movements and Culture*. Minneapolis, University of Minnesota Press.

Tarrow, S. 1996. "States and Opportunities: The Political Structuring of Social Movements". in D. McAdam, J. McCarthy, and M. Zald. *Comparative Perspectives on Social Movements*. Cambridge: Cambridge University Press.

Yishai, Yael. 2003. *Civil Society in Israel*. Jerusalem: Carmel Publishing.

Zald, Mayer N. and Useem, B. 1994. "Movement and Countermovement Interaction: Mobilization, Tactics, and State Involvement," in Mayer N. Zald and John D. McCarthy, *Social Movements in an Organizational Field*, New Brunswick: Transaction Publishers.

ספר קידוד – מסגרת גיוס לפעולה קולקטיבית (collective action frame)

תווית	הגדרה אופרטיבית	משתנה	
NUM	מספר סידורי של הפריט על פי סדר	מספר	1
NAME	שם הפריט המקודד – הכותרת הרשמית של המאמר או הנאום (נאום של דפני ליף ב-03.09.11; שם המאמר; וכו')	שם	2
URL	הקישור לפריט ברשת האינטרנט (במידה ויש)	כתובת	3
DATE	התאריך המדויק והמלא בו הפריט פורסם (dd.mm.yyyy)	תאריך	4
SO	השם של האתר ממנו הגיע הפריט (ynet, הארץ, וכו')	מקור	5
WEEK	המספר הסידורי של השבוע מאז תחילת המחאה. תאריך תחילת המחאה 14/07/2011	שבוע המחאה	6
TYPE	סוג הפריט אשר הקודד – נאום, מאמר דעה, ראיון אישי.	סוג הפריט	7
	קטגוריות ניתוחיות אשר מגדירות את קטגוריית "האי-צדק" במסגרת הפעולה הקולקטיבית של המחאה	מהות האי-צדק	10
	ההגדרה הנומינלית של 'האחר' של המחאה. כלומר הגוף, האדם או הציבור אשר היא הגורם או הסיבה לפגיעה בקולקטיב המוחה ולי-א-צדק'. 'האחר' הוא חלק בקטגוריית "האי-צדק" וחלק מהמסגור של האי-צדק. כל פריט יכול להכיל מספר של 'אחרים' יש לציין כל אחד על פי ההגדרה גם אם מכלילה מידי.	'אחר'	100
OTHSTATE	ההגדרה של 'האחר' היא המדינה בכללותה, בלי אבחנה בין הרשויות השונות ובין הגופים הסטטוטוריים השונים. הגדרה הזאת מגדירה את האחר באופן מופשט וא-מורפי. "המדינה עשתה..." "המדינה אחראית..."	'האחר' הוא המדינה	101
OTHGOV	ההגדרה של 'האחר' הוא הממשלה לבדה ובכללותה. אין אבחנה בין משרדים שונים או רשויות שונות של הרשות המבצעת. 'הממשלה' יכולה להיות 'משרד האוצר', 'משרד השיכון', 'ראש הממשלה', 'המשרדה', 'רשות המיסים' וכו'.	'האחר' הוא הממשלה	102

OTHREP	ההגדרה של 'האחר' היא פוליטיקאיים אשר נבחרו בבחירות למשרה ציבורית, באחת משתי רשויות הממשל ברמה הארצית או המקומית. נבחר ציבור מתייחס לחברי כנסת, ראשי ערים, חברי מועצה. תפקידים פקידות גבוהים אינם חלק מההגדרה.	'האחר' הוא נבחר הציבור	103
OTHRICH	ההגדרה של 'האחר' היא אנשים אשר מחזיקים במספר רב של נכסים ובעלי כוח כלכלי רב. ההגדרה כוללת בתוכה גברים ונשים אשר ההתייחסות אליהם נובעת ממצבם הכלכלי, בישראל ובח"ל. כמו כן, התייחסות לחברה מאותן סיבות ללא ציון שם של אדם או התייחסות לאדם, כלולה גם. ההגדרה כוללת 'טייקונים', 'תאגידים', 'בעלי הון', 'עשירים', 'אוליגרכים', ועוד.	'האחר' הוא בעלי ההון	104
OTHUNI	ההגדרה של 'האחר' היא גורמים פרסונליים או מוסדיים אשר פועלים להסדרת היחסים הכלכליים ומיסודם ושאינם ממשלתיים. ההגדרה מתייחסת לשחקנים פוליטיים וחברתיים אשר פועלים במרחב הציבורי כשליחים או בעלי אינטרס של הצרכנים, העובדים או המעמדות הנמוכים. תחת ההגדרה נכללים 'ההסתדרות', 'איגודי עובדים אחרים', עמותות, קבוצות אינטרס ולחץ צרכניים ויצרניים.	'האחר' הוא גורמי רווחה ורגולציה	105
OTHAHU	ההגדרה של 'האחר' היא הקבוצה החברתית אשר מקובל לחשוב שהיא משמשת כאליטה חברתית. ההגדרה מתייחסת לדמות של הישראלי האשכנזי, החילוני והליברלי כקבוצה הדומיננטית. ההגדרה כוללת, בנוסף להתייחסות מפורשת לקבוצה החברתית, גם התייחסות עקיפה בדמות של "אליטה של מפא"י" או "הסדר החברתי הקיים" כלולה	'האחר' הוא הקבוצה התרבותית החברתית השלטת	106
OTHMIZ	ההגדרה של 'האחר' היא הקבוצה החברתית אשר בתפיסה החברתית הינה הקבוצה החברתית אשר מודרה בעמדות שליטה חברתיים. ההגדרה מתייחסת לקבוצה כאל אנשים 'מזרחים' ו-'דתניים'. גם התייחסות עקיפה בדמות התייחסות להשפעות קבוצות לחץ או מפלגות סקטוריאליות כלולה	'האחר' הוא הקבוצה המודרת החברתית	107
OTHMISH	ההגדרה של 'האחר' היא הקבוצה החברתית אשר הפעולות שלה חורגות מהקונצנזוס של פעילות אזרחית. ההגדרה מתייחסת לקבוצות אשר משתטות משירות צבאי ואזרחי או אינן עובדות/משלמות מיסים. בתוך ההגדרה הזאת נכללים "תל אביבניקים" או יהודים-חילוניים אשר "אינם נושאים בנטל"	'האחר' הוא קבוצה חברתית אשר חורגת מהקונצנזוס האזרחי	108
OTHMIT	ההגדרה של 'האחר' היא הקבוצה החברתית אשר הפעולות הפוליטיות שלה נתפסות כחורגות ימינה מהגבולות של הקונצנזוס	'האחר' הוא קבוצה חברתית אשר חורגת	109

	הפוליטי בישראל בזמן המחאה. ההגדרה כוללת קבוצות חברתית, קבוצות לחץ ואינטרס ופרטים דומיננטים. יכולה להתייחס ל"מאחזים לא חוקיים", "ימין קיצוני" "כהניסטים", "נוער הגבעות", "פעולות תג מחיר" ועוד	מהקונצנזוס הפוליטי – ימין	
OTHSMOL	ההגדרה של 'האחר' היא הקבוצה החברתית אשר הפעולות הפוליטיות שלה נתפסות כחורגות שמאלה מהגבולות של הקונצנזוס הפוליטי בישראל בזמן המחאה. ההגדרה כוללת קבוצות חברתית, קבוצות לחץ ואינטרס ופרטים דומיננטים. יכולה לכלול "אנרכיסטים", "שמאל הזוי", פעילים בעד "דו לאומיות" ועוד	'האחר' הוא קבוצה חברתית אשר חורגת מהקונצנזוס הפוליטי – שמאל	110
OTHARB	ההגדרה של 'האחר' היא הערבים, פלסטינאים אזרחי ישראל או תושבי השטחים, ובעלי לאום שונה. 'האחר' הוא האויב הלאומי של המדינה, וההגדרה כוללת גם התייחסות למרכיבים בטחוניים. ההגדרה לא כוללת התייחסות לקבוצות לא יהודיות שאינן ערביות.	'האחר' הוא הערבים	111
OTHZAR	ההגדרה של 'האחר' היא זרים אשר מתגוררים בישראל עם אישור שהיה או ללא אחד. ההגדרה מתייחסת ולא מבחינה בין מהגרי עבודה בעלי היתר, מהגרי עבודה ללא היתר ומבקשי מקלט, ואינה מבחינה בלאום או מדינת המוצא של הזרים. ההגדרה כוללת התייחסות ל"עובדים זרים", "פליטים", "מסתננים" ועוד	'האחר' הוא תושבים זרים בישראל	112
OTHFOR	ההגדרה של 'האחר' היא מדינות או גופים אשר מקורם אינו בישראל ואשר יש להם לכאורה השפעה על ישראל. ההגדרה מתייחסת למדינות זרות או לגופים בין לאומיים, ממשלתיים או פרטיים. ההגדרה כוללת גם את האיחוד האירופי כגוף, "קרן המטבע העולמי", הבנק העולמי, או השפעות של מדינות פרטניות	'האחר' הוא מוסדות זרים	113
	הגדרת העקרון או הערך המוסרי אשר 'האחר' מפר ומהווה המוטיבציה למחאה. מטרת המחאה הינה למחות נגד הפגיעה בעקרון הזה, להשיבו למצבו טרם הפגיעה או לקדם את מימושו בחברה. הקטגוריה מתייחסת לעקרונות או ערכים כמו גם להצדקות למדיניות ממשלתית או חברתית. ניתן שיהיו מספר ערכים או עקרונות בכל קטע, אין אפשרות לסתירה בין קיומו של עקרון אחד מול קיומו של אחר. העקרון הפגוע משמש כבסיס להגדרה האידיאולוגית של קבוצת המחאה.	העקרון אשר מופר (violated)	120
PRIECOEUQ	העקרון המוסרי אשר נפגע הוא עקרון השאיפה לשוויון כלכלי במסגרת המדינה והחברה הישראלים. הכוונה היא לא לשוויון מוחלט, אלא לשאיפה לצמצום פערים כלכליים בחברה ובעיקר	העקרון אשר נפגע הוא שוויון כלכלי	121

	צמצום מימדי העוני. גם תפיסה של האי-צדק כקיומם של פערים כלכליים משמעותיים נכללת. תמיכה במדיניות מסויימת נובעת מיכולתה לקדם את השוויון, ולהיפך. עקרון מאטריאליסטי		
PRIPOLEQU	העקרון המוסרי אשר נפגע הוא עקרון השאיפה לשוויון פוליטי במסגרת המדינה והחברה הישראלים. הכוונה היא לשוויון פורמלי בזכויות הפוליטיות וזכויות אדם, והפגיעה היא בטענה שעל המדינה והחברה לשאוף למתן זכויות שוות לכל אזרח. במסגרת הגדרה זאת ניתן גם לשייך טענות בדבר "פגיעה בדמוקרטיה" או בזכויות דמוקרטיות שונות כמו "הזכות להתאגדות", "חופש הביטוי", כבוד האדם וכו'. עקרון פוסט-מאטריאליסטי	העקרון אשר נפגע הוא שוויון פוליטי	122
PRILIB	העקרון המוסרי אשר נפגע הוא השאיפה למתן חירות המקסימלית לפרט במסגרת של המדינה והחברה. ההגדרה מתייחסת למחאה כנגד מדיניות או פעולות אשר יש בהם, לטענת המוחים, לפגוע בחירותו של אדם והיכולת שלו לממש אותה. ההגדרה לחירות היא היכולת של כל אדם לעשות מה שברצונו לעשות במידה ואין זה פוגע בגופו ובקניינו של אחר. ההגדרה כוללת התייחסות מפורשת לחירות או להגבלות על פעולות של אינדיווידואל. ערך מטריאליסטי.	העקרון אשר נפגע הוא חירות	123
PRIJUS	העקרון המוסרי אשר נפגע הוא השאיפה לחלת מידה מסוימת של צדק בחברה. ההגדרה מתייחסת ליכולת של החברה עצמה להיות חברה צודקת, על פי הגדרת הדוברים עצמם. ההגדרה כוללת רק התייחסות מפורשת ל'צדק' כמושג, וחייבת לבוא בשיתוף עם עקרון אחר מתוך הרשימה. ערך פוסט-מטריאליסטי	העקרון אשר נפגע הוא צדק	124
PRIDIG	העקרון המוסרי אשר נפגע הוא השאיפה לאפשר לכל אדם בחברה לחיות חיים בהם יש כבוד עצמי. ההגדרה מתייחסת להגדרה של הדוברים עצמם, בה הם מציגים סף מינימום שעל המדינה או החברה לספק לאזרחים החיים בה, כמו למשל "בטחון" "דיר", "מזון", "יוקר המחיה" "תעסוקה", "קצבאות" וכו'. ההגדרה כוללת רק התייחסות למדיניות כמספקת סף מינימום. ערך מטריאליסטי.	העקרון אשר נפגע היכולת לחיות בכבוד	125
PRISELF	הערך המוסרי אשר נפגע הוא השאיפה של המדינה והחברה לאפשר לכל אדם בה לחיות חיים בהם הוא מממש את היכולות הטבעיות בו. הכוונה היא למתן מסגרת חיים שמטרתה גלוי ומיצוא היכולות של האדם, על פי רצונו, במנותק מהחברה עצמה. ההתייחסות היא לפגיעה בשונות ובייחודיות של כל פרט ופרט בחברה, והגבלת האפשרויות לבחירת דרך חיים המתאימה לכל אחד. ערך פוסט-	העקרון אשר נפגע הוא מימוש עצמי	126

	מאטריאליסטי		
GULTDIR	האם 'האחר' אשם באופן ישיר בפגיעה בעקרון המוסרי. ההתייחסות היא במידה והדובר מייחס במפורש למעשה או התנהלות של 'האחר' השפעה ישירה לפגיעה בעקרון שלשמו מוחים. לדוגמא: "הממשלה אשמה ביוקר המחייה".	אשמה ישירה של 'האחר' לפגיעה בעקרון	130
GULTIN	האם 'האחר' אשם באופן עקיף בפגיעה בעקרון המוסרי. ההתייחסות היא במידה והדובר מייחס במפורש למעשה או התנהלות של 'האחר' השפעה עקיפה לפגיעה בעקרון שלשמו מוחים. השפעה עקיפה יכולה להתקיים על ידי חוסר פעולה או על ידי תמיכה ב'אחר' שלו השפעה ישירה. לדוגמא: "המדינה מסייעת לבעלי ההון לעשוק את החלשים".	אשמה עקיפה של 'האחר' לפגיעה בעקרון	131
	סדרת פרמטרים שמטרתם להעריך את צורת ההתייחסות של הדובר לפוליטיקה בכלל, תפיסתו את מטרתה ואת התנהלות 'האחר'	תפיסת הפוליטיקה	140
CORUP	האם הדובר מציין הסתייגות או דחייה מההתנהלות הפוליטית של 'האחר'. כלומר האם הדובר רואה דבר מה פסול אתית בהתנהלות של 'האחר' במרחב הפוליטי ומציין אותה במפורש בדבריו. "יש בכנסת 120 מושחתים" "המדינה עובדת בשרות הטייקונים".	דחייה מהתנהלות פוליטית	141
ADVER	האם הדובר מתייחס לפגיעה בעקרונות ולהתנהלות של 'האחר' כהתנהלות פוליטית לגיטימית כחלק מכללי המשחק הפוליטי של המדינה. האם המחאה היא חלק מפעילות פוליטית היא חלק מהמאבק הזה. שלוש תשובות אפשריות: 1- כן, 2- לא, 3- לא מתייחס	תפיסת מאבק פוליטית	142
ALIGN	האם הדובר מציין הסתייגות או דחייה ממאפייני הפוליטיקה הפורמאלית והמסגרת הממסדית של המדינה. ההגדרה מכוונת להתייחסות מפורשת כנגד אישים או מוסדות אשר מייצגים את המערכת הפוליטית הפורמאלית. ההגדרה כוללת פוליטיקאים בכלל, רשויות המדינה, מפלגות פוליטיות. לדוגמא "העם מאס בפוליטיקאים" ועוד	דחייה מפוליטיקה פורמלית בכלל	143
	קטגוריות ניתוחיות אשר מגדירות את קטגוריית "הזהות הקולקטיבית" במסגרת הפעולה הקולקטיבית של המחאה. מאפיינים אלו מגדירים את הקולקטיב המוחה, בדגש על מאפייני זהות קולקטיביים, אידיאולוגיה קולקטיבית והרכב ערכי פנימי.	הזהות הקולקטיבית	20
	ההגדרה הנומינלית שהדוברים מייחסים לזהות הקולקטיבית של הקבוצה המוחה כהגדרה מכלילה לכלל הציבור הנמצא במחאות	'אנחנו'	200

	ושבשמו המוחים פועלים. כל פריט יכול להכיל מספר של 'אנחנו' יש לציין כל אחד על פי ההגדרה גם אם מכלילה מידי. כל אחת מההגדרות חייבת להיות מצויינת במפורש ולא כמשתמע		
WEPEOP	ציבור המוחים מוגדר כ'עם', ללא התייחסות ספציפית לקבוצה או מעמד. ההגדרה מבוטאת במפורש על ידי הדובר, הן כסביל או כפעיל. "העם דורש צדק חברתי" ועוד	'אנחנו' העם	201
WECIT	ציבור המוחים מוגדר כ'אזרחים'. ההגדרה יכולה לעמוד כשלעצמה אך גם בצירוף לזהות קבוצתית או לאומית אחרת. ההגדרה כוללת כל התייחסות לקהל המוחים כאזרחים או פועלים ככאלה.	'אנחנו' האזרחים	202
WEISR	הציבור המוחים מוגדר על פי השייכות האזרחית שלו, כ'ישראלים'. ההגדרה יכולה לעמוד כשלעצמה אך גם בצירוף לזהות קבוצתית אחרת. לדוגמא: "אנחנו, אזרחי מדינת ישראל" מתייחסת גם ל'אזרחים' וגם ל'ישראלים'	'אנחנו' הישראלים	203
WEJEW	הציבור המוחים המוגדר על הזהות הדתית שלו, כ'יהודים' או בכל ביטוי נרדף. ההגדרה יכולה לעמוד כשלעצמה אך גם בצירוף לזהות קבוצתית אחרת. כולל גם את הביטוי 'עם ישראל'	'אנחנו' היהודים	204
WEPUB	ציבור המוחים מוגדר על פי תרומתו לחברה ועל ידי מילוי חובותיו האזרחיות. הנטל מתייחס לאחד או יותר מהפעולות האפשריות "שירות צבאי", "שירות מילואים", "תשלום מיסים" וכל פעולה אזרחית אחרת הנתפסת כתרומה למדינה	'אנחנו' הציבור העומד בנטל	205
WECLASS	ציבור המוחים מוגדר על פי שייכותו המעמדית והגדרתו העצמית כמעמד הביניים. ההגדרה יכולה לעמוד כשלעצמה אך גם בצירוף לזהות קבוצתית אחרת. כוללת גם את ההגדרה "המעמד היצרני".	'אנחנו' מעמד הביניים	206
WEYOUNG	ציבור המוחים מוגדר על פי השייכות שלו לקבוצת גיל מסוימת עם דרישות פרטיקולריות. ההגדרה יכולה לעמוד כשלעצמה אך גם בצירוף לזהות קבוצתית אחרת.	'אנחנו' הצעירים	207
MATER	הדובר מציין בדבריו ערכים אשר הם ביסודם מטאריאליסטים. מתבסס על הקטגוריית "העקרון המופר". מציין את היישתייכות של הדובר לקבוצת זהות אשר מאמינה בערכים מטאריאליסטים. תיתכן תמיכה בשני הסוגים של ערכים, אין חשיבות למספר ההתייחסויות לערכים שונים אלא להשתייכות הקבוצתית של הערכים.	תמיכה בערכים מטאריאליסטים	210

POSTMAT	<p>הדובר מציין בדבריו ערכים אשר הם ביסודם פוסטמטאריאליסטים. מתבסס על הקטגוריית "העקרון המופר". מציין את היישתיכות של הדובר לקבוצת זהות אשר מאמינה בערכים פוסט-מטריאליסטים. תיתכן תמיכה בשני הסוגים של ערכים, אין חשיבות למספר ההתייחסויות לערכים שונים.</p>	תמיכה בערכים פוסט-מטריאליסטים	211
ZION	<p>הדובר מייחס את המקור לערכים בו הוא תומך למסורת או לאתוס הציוני, על גווניו השונים. הלגיטמציה לתמיכה בערכים המסוימים או להגדרת הקבוצה נובעת מתוך הישענות על מאפיינים שבסיסים בציונות. כולל ציון מפורש של הוגה דעות או מדינאי ציוני; ציון מפורש של אתוסים ציונים כמו "הפרחת השממה"; או ערך שמוצדק על ידי עקרונות ציונים, למשל "ערבות הדדית" כחלק מחזון הקמת המדינה.</p>	השענות על הציונות כמקור לגיטמציה	220
	<p>המידה בה הדובר תופס את התוצאה הטובה לאירוע. הקטגורייה לא מתייחסת למדיניות הרצויה על ידי הדובר, אלא על התפיסה שלו כיצד ומתי תפסק ההפרה של העיקרון או הערך עליו מפגינים. הקטגורייה מכילה בתוכה את תפיסת השינוי הפוטנציאלי (agency) וצפיות לגבי משך, תוצאות, ואופי המחאה. קטגוריות ניתוחיות אשר מגדירות את קטגוריית "הצפיות לשינוי" במסגרת הפעולה הקולקטיבית של המחאה</p>	הצפיות לשינוי	30
	<p>התוצאה הרצויה של המחאה כפי שמתקף במפורש או במשתמע בדבריו של הדובר. כולל את הסיבה בגניה הדובר מוחה ואשר לאחר השגתה הוא יפסיק. יתכנו מספר סיבות, אין חשיבות לקדימות או לחשיבות של הסיבות בדברים. "אנחנו מפגינים כי...". בשונה מקטגוריית העקרון המופר, מטרת המחאה הינה הפעילות החיובית ועתידית שראוי לעשות.</p>	מטרת המחאה	300
GOPREF	<p>המטרה של המחאה כפי שמופיע בטקסט הינה לגרום לאדם או למוסד 'האחר' לשנות את סדר העדיפויות שאיתם הוא פועל. ההגדרה יכולה להיות מצויינת במפורש או במשתמע דרך המדיניות המוצעת. לדוגמא: "על הממשלה לשנות את סדר העדיפויות שלה" וגם "הממשלה צריכה לתת עדיפות לחינוך"</p>	מטרת המחאה היא שינוי סדר העדיפויות	301
GOVOIC	<p>המטרה של המחאה היא לתת ביטוי לרצונות ולקשיים של 'האנחנו'. ההגדרה לא מחייבת פעילות מצד 'האחר'. ההגדרה יכולה להיות מצויינת במפורש או במשתמע דרך המדיניות המוצעת. "אנחנו כאן כדי להשמיע את קולם של החלשים" "אנחנו אומרים מספיק"</p>	מטרת המחאה היא להשמיע את קול המוחים	302

GOJUS	המטרה של המחאה היא להתחיל תהליך או להיות תהליך שבסופו החברה הישראלית תהפוך לחברה יותר 'צודקת'. ההגדרה לא מחייבת פעילות מצד 'האחר', אלא מחייבת פעולה מצד 'האנחנו' אשר תשנה את 'האנחנו' או את כל החברה (במידה ו'האנחנו' לא מכיל אותה). ההגדרה יכולה להיות מצויינת במפורש או במשתמע דרך המדיניות המוצעת. "אנחנו רוצים להפוך את ישראל למקום בו כל אחד יכול לחיות"	מטרת המחאה היא לשנות את אופי החברה והיחסים בה	303
GOGOV	המטרה של המחאה היא לשנות את זהות השלטון במדינת ישראל. ההגדרה יכולה להתכוון להפלת הממשלה, לפיזור הכנסת או שינוי שיטת המשטר. ההגדרה יכולה להיות מצויינת במפורש או במשתמע דרך המדיניות המוצעת. "אנחנו נישאר בשדרה עד שביבי ילך הבייתה"	מטרת המחאה היא שינוי פוליטי פורמאלי	304
EFFPOS	הדובר מציג תפיסה חיובית לגבי היכולת של המחאה להצליח, כלומר לעמוד במטרה שהוא הציב לה. הדובר חייב להציג טענה מפורשת לגבי האפשרות שהמחאה תצליח. (חובה לציין תשובה 1- כן, 0 – לא)	תחושת חוללות חיובית	310
EFFNEG	הדובר מציג תפיסה שלילית לגבי היכולת של המחאה להצליח, כלומר לא לעמוד במטרה שהוא הציב לה. הדובר חייב להציג טענה מפורשת לגבי האפשרות שהמחאה לא תצליח. (חובה לציין תשובה 1- כן, 0 – לא)	תחושת חוללות שלילית	311
STRUPOS	הדובר מציג תפיסה בו צפוי מאבק, התנגשות בין 'האנחנו' ל'אחר', על מנת להשיג את המטרה של המחאה. הדובר חייב להציג טענה מפורשת בדבר התנגשות עם 'האחר' או במשתמע על ידי דימוים דמוי מאבק "זה קרב על העתיד". (חובה לציין תשובה 1- כן, 0 – לא).	תפיסת מאבק חיובית	320
STRUNEG	הדובר מציג תפיסה בו לא צפוי מאבק, התנגשות בין 'האנחנו' ל'אחר', על מנת להשיג את המטרה של המחאה. הדובר חייב להציג טענה מפורשת בדבר חוסר התנגשות עם 'האחר' או במשתמע על ידי דימוים של פשרה ואפשרות לפעולה משותפת "צריך למצוא פתרון משותף". (חובה לציין תשובה 1- כן, 0 – לא).	תפיסת מאבק שלילית	321
	טווח הזמן אותו מנבא הדובר שתמשך המחאה, עד השגת המטרה. כלומר, כמה זמן חייבת להימשך מסגרת הפעילות של המחאה עד ש'האחר' יפסיק להפר את העקרונות ותושג המטרה של המחאה. יש לבחור רק תשובה אחת מתוך הרשימה, לא ניתן לבחור מספר פרקי זמן חופפים ויש לציין את הטווח הרחוק ביותר.	טווח זמן למחאה	330

TIMNOW	טווח הזמן שמוגדר למחאה הוא מייד, או בהווה. הדובר מתאר שהשינוי או התהליך מתקיים בזמן הווה ואין לצפות לדבר מה עתידי אשר ימלא את מטרת המחאה. אין משמעות לפעילות 'האחר', אלא רק למעשיו הרגועים של 'האנחנו'.	טווח הזמן למחאה הוא מייד	331
TIMWEEK	טווח הזמן שמוגדר למחאה הוא שבוע מספר שבועות. הדובר מתאר שהשינוי או התהליך יתקיים במסגרת זמן של שבועות וכך גם סיום המחאה. יש לציין רק התייחסות מפורשת ל'שבועות'. אין חשיבות למספר השבועות.	טווח הזמן למחאה הוא שבועות	332
TIMMONTH	טווח הזמן שמוגדר למחאה הוא חודש מספר חודשים. הדובר מתאר שהשינוי או התהליך יתקיים במסגרת זמן של חודשים וכך גם סיום המחאה. יש לציין רק התייחסות מפורשת ל'חודשים'. אין חשיבות למספר החודשים.	טווח הזמן למחאה הוא חודשים	333
TIMYEAR	טווח הזמן שמוגדר למחאה הוא שנה או מספר שנים. הדובר מתאר שהשינוי או התהליך יתקיים במסגרת זמן של שנים וכך גם סיום המחאה. יש לציין רק התייחסות מפורשת ל'שנים'. אין חשיבות למספר השנים.	טווח הזמן למחאה הוא שנים	334
TIMNONE	לא מוגדר אף זמן מסויים לסיום המחאה או השגת מטרת המחאה. במידה ולא מצויין ספציפית טווח זמן למחאה והדובר אינו מדבר בזמן הווה אז לא מוגדר טווח זמן למחאה. יש לציין גם במידה והדובר טוען במפורש שלא מוגדר טווח זמן למחאה או שהמחאה תמשך עד שתשיג את מטרתה.	לא מוגדר טווח זמן למחאה	335

Appendix 2 - Coding

DATE	SO	WEEK	TYPE	OTHSTATE	GULTDIR	GULTIN	OTHGOV	GULTDIR	GULTIN
14.9.11	mako.co.i	9	ראיון	1		1			
4.9.11	j14.org.il	7	נאום	1	1		1	1	
14.10.11	j14.org.il	13	מאמר	1	1		1	1	
31.7.11	haaretz	3	ראיון	1	1		1	1	
2.9.11	haaretz	7	ראיון	1	1		1	1	
24.9.11	j14.org.il	11	מאמר				1	1	
2.9.11	ynet	7	מאמר				1	1	
6.10.11	j14.org.il	12	מאמר	1	1		1	1	
2.9.11	haaretz	7	ראיון				1		
4.9.11	haaretz	7	נאום				1	1	
12.8.11	haaretz	5	ראיון	1	1		1	1	
8.8.11	nrg.co.il	4	ראיון				1	1	
28.9.11	haaretz	11	מאמר				1	1	
5.9.11	nrg.co.il	8	מאמר				1	1	
13.8.11	haaretz	5	נאום				1	1	
21.7.11	j14.org.il	1	מאמר	1		1	1	1	
25.8.11	j14.org.il	7	מאמר	1		1	1	1	
19.10.11	haaretz	14	מאמר	1	1		1	1	
26.10.11	walla.co.i	15	מאמר				1	1	
4.10.11	haaretz	12	מאמר	0	0	0	1	1	
				10	7	3	19	18	0

OTHREP	GULTDIR	GULTIN	OTHRICH	GULTDIR	GULTIN	PRIECOEQ	PRIPOLEQ	PRILIB	PRIJUS
								1	1
			1	1		1	1		1
1	1					1	1		1
1	1					1			1
						1			
			1	1			1		1
1	1					1			1
						1	1		1
1	1					1			1
						1			
						1			
						1			
						1			
			1		1	1		1	1
			1	1		1			
			1	1		1			1
4	4	0	5	4	1	18	4	2	11

PRIDIG	PRISELF	CORUP	ADVER	WEPEOP	WECIT	WEISR	MATER	OSTMATE	POSTMAT
1	1	1	0	1			1	1	
1	1		1		1	1	1		
1	1	1	1	1			1	1	
			1	1			1	1	
1	1	1	1	1			1	1	
1		1	1	1			1	1	
1			1	1			1	1	
1			1	1			1		
				1			1		
1		1	1			1	1		
1			1	1			1		
1			1	1			1		
1			1	1			1		
1			1			1	1		
1			1	1			1		
1			0	1			1		
			1	1			1		
1			1	1			1	1	
1			1	1	1	1	1		
1	1		1	1	1		1	1	
17	5	5	17	17	3	4	20	8	0

ZION	GOPREF	GOJUS	EFFPOS	STRUPOS	TIMNOW	not-limited	TIMNONE
		1	1	1			1
		1	1	1		1	
	1	1	1	1			1
		1	1	1			1
	1	1	1	1		1	
	1	1	1	1			1
	1	1	1	1		1	1
	1		1		1		
1	1		1	1		1	
	1		1	1		1	
	1		1	1		1	
1	1	1	1	1		1	
1	1	1	1	1		1	
	1	1	1	1		1	
	1		1	1			1
	1		1	1			1
	1	1	1	1		1	
	1		1	1		1	
	1	1	1	1		1	
3	17	14	20	19	1	12	7

1. דפני ליף, "נאנסתי כשהייתי בת 14", אתר "קשת" באינטרנט, 14.9.11
<http://www.mako.co.il/news-specials/social-protest/Article-68641f33ef66231006.htm>
2. דפני ליף, "פקחנו את העיניים, והן לא ייסגרו יותר", אתר "המחאה החברתית" באינטרנט, 04.09.11
<http://j14.org.il/articles/4797>
3. דפני ליף, "מדוע נפגשתי עם אלי ישי?", אתר "המחאה החברתית" באינטרנט, 14.10.11
<http://j14.org.il/articles/8802>
4. ראיון עם דפני ליף, אתר "הארץ" באינטרנט, 31.07.11
<http://www.themarker.com/news/tent-protest/1.675884>
5. ראיון עם דפני ליף, אתר "הארץ" באינטרנט, 2.9.11
<http://www.haaretz.co.il/misc/1.1447551>
6. סתיו שפיר, "שנה חדשה חברה חדשה", אתר "המחאה החברתית" באינטרנט, 29.9.11
<http://j14.org.il/articles/7577>
7. סתיו שפיר, "ממשלה יקרה, שמחי בשמתנו", אתר "ידיעות אחרונות" באינטרנט, 2.9.11
<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4117004,00.html>
8. סתיו שפיר, "עת האוהלים", אתר "המחאה החברתית" באינטרנט, 6.10.11
<http://j14.org.il/articles/8341>
9. ראיון עם איציק שמולי, אתר "הארץ" באינטרנט, 2.9.11
<http://www.haaretz.co.il/misc/1.1447551>
10. איציק שמולי, "אנחנו הישראלים החדשים", אתר "הארץ" באינטרנט, 4.9.11
<http://www.themarker.com/news/tent-protest/1.1306272>
11. ראיון עם איציק שמולי, אתר "הארץ" באינטרנט, 12.08.11
<http://www.themarker.com/news/tent-protest/1.682255>
12. ראיון עם איציק שמולי, אתר "מעריב" באינטרנט, 8.8.11
<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/268/203.html>
13. איציק שמולי, "צעד קטן מדי, נמשיך במחאה", אתר "הארץ" באינטרנט, 28.09.11
<http://www.themarker.com/news/1.1485566>
14. איציק שמולי, "ישראל ניצחה: תחילת עידן חדש", אתר "מעריב" באינטרנט, 5.9.11
<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/280/227.html>
15. איציק שמולי, "נאום עפולה", אתר "הארץ" באינטרנט, 13.8.11
<http://www.themarker.com/news/tent-protest/1.682536>

16. רגב קונטס, "נוער הדירות : האנשים היפים שמאחורי מחאת האוהלים", אתר "המחאה החברתית" באינטרנט, 21.07.11
<http://j14.org.il/articles/210>
17. רגב קונטס, "שקט, מאזינים", אתר "המחאה החברתית" באינטרנט, 25.08.11
<http://j14.org.il/articles/3320>
18. רגב קונטס, "אוגדה זה כאן", אתר "הארץ" באינטרנט, 19.10.11
<http://www.haaretz.co.il/opinions/1.1526407>
19. רגב קונטס, "חוזרים לחיים", אתר "וואלה!" באינטרנט, 26.10.11
<http://news.walla.co.il/?w=/2971/1871564>
20. רגב קונטס, "החיים במיקרו", אתר "הארץ" באינטרנט, 02.10.11
<http://www.haaretz.co.il/opinions/1.1488796>